

Zedenzaken na een echtscheiding veelal onterecht

Van onze verslaggever Menno van Dongen

gepubliceerd op 21 november 2008 08:18, bijgewerkt op 21 november 2008 09:08

AMSTERDAM - Beschuldigingen van kindermisbruik na een conflictueuze echtscheiding zijn meestal onterecht. Dit blijkt uit het rapport Misbruik, misleiding en misverstanden, dat vandaag wordt gepresenteerd. Het is opgesteld door de Landelijke Expertisegroep Bijzondere Zedenzaken, die complexe, twijfelachtige politiedossiers beoordeelt.

In de expertisegroep, die is ingesteld door het Openbaar Ministerie, werken specialisten uit vier disciplines samen. Ze hebben strafdossiers bestudeerd van 42 zedenzaken die zijn begonnen na een echtscheiding en adviezen uitgebracht aan officieren van justitie. In 95 procent van deze zaken pleitten de experts voor het stopzetten van de vervolging.

In deze gevallen waren er onvoldoende aanwijzingen voor misbruik en signaleerde de groep tegenstrijdigheden, onjuistheden, onmogelijkheden of ernstige tekortkomingen. Veelal was geen sprake van misbruik maar van een uit de hand gelopen misverstand. Ouders reageerden op 'opvallend' gedrag dat ze ten onrechte interpreteerden als signaal van misbruik. Alternatieve verklaringen zagen ze over het hoofd.

Vaak constateerde de expertisegroep dat aangiften onbetrouwbaar zijn doordat ouders of hulpverleners suggestieve vragen hebben gesteld, zoals 'Heeft papa aan je plasser gezeten?' Ja knikken was soms voldoende voor een ouder om vermoedens te bevestigen.

Meerdere keren kwam het voor dat ex-partners vals werden beschuldigd uit wraak of om een omgangsregeling te beïnvloeden.

De experts waarschuwen hulpverleners en rechercheurs 'voorzichtig te zijn' met aangiften na scheidingen waarin sprake is van fikse ruzie over de kinderen.

Uit het rapport blijkt dat ook in zaken met verstandelijk gehandicapten veel mis kan gaan. In veel zaken tegen gehandicapten en hulpverleners zijn er onvoldoende aanwijzingen voor misbruik; in 16 van de 17 zaken adviseerden de experts de vervolging te staken.

De cijfers komen uit een rapport over de periode 2003-2007. In die tijdspanne zijn in totaal 141 zedenzaken beoordeeld. In 78 procent van de gevallen pleitte de groep voor het stopzetten van de vervolging. Slechts 4 procent van de dossiers kon zonder nader politiewerk naar de rechter.

De onderzochte zedenzaken zijn niet representatief voor alle aangiften, waarschuwen de experts, omdat ze vooral complexe, twijfelachtige dossiers beoordelen. 'Het is echter aannemelijk dat de door de politie en hulpverlening gemaakte fouten ook in andere zaken worden gemaakt. Dat geeft te denken', aldus het rapport.

'Mijn kinderen zijn vreemden voor me, mijn leven is kapot'

INTERVIEW, Van onze verslaggever Menno van Dongen
gepubliceerd op 21 november 2008

Amsterdam - Zijn ex-vrouw beschuldigde hem van misbruik van hun dochter. 'Ze weet dat ze liegt.'

'Er is iets ergs gebeurd. Je ex wil niet dat je de kinderen nog ziet.' Die mededeling van zijn advocaat kwam voor Koos Blumink als een donderslag bij heldere hemel.

Zijn ex-vrouw beschuldigde hem zeven jaar geleden van seksueel misbruik van hun 6-jarige dochter Sonja. In het dagboek van het meisje stond een aantekening over een geheim, dat te maken had met haar vader.

Hij herkent veel in het rapport over omstreden zedenzaken dat vandaag wordt gepresenteerd. Ook bij hem sloeg zijn ex alarm na een conflictueuze scheiding en was sprake van ogenschijnlijk vreemd gedrag van een kind.

Na de beschuldiging ging Blumink direct naar het politiebureau. Hij eiste dat een onderzoek werd ingesteld. Maar ze konden niets voor hem doen, omdat zijn ex geen aangifte deed. Hij drong aan, maar ze bleef weigeren 'in het belang van de kinderen'.

Blumink: 'Daarna bleek dat sommige hulpverleners haar te gemakkelijk geloofden. Later erkenden ze dat ze fout zaten.'

De Raad voor de Kinderbescherming kwam na onderzoek tot de conclusie dat er niets aan de hand was. De enige bron van het verhaal was de moeder, aldus de Raad: 'Het seksueel getinte gedrag is alleen zichtbaar bij moeder thuis. Op school en bij haar vader functioneert Sonja normaal. Ze benadert hem spontaan en vrij. Op school is nooit gedrag geconstateerd dat kan duiden op misbruik. Lichamelijke beschadigingen zijn niet zichtbaar, blijkt uit onderzoek in het ziekenhuis. Haar speelgedrag wijst niet op misbruik.'

Blumink mocht de kinderen blijven zien. Maar niet iedereen geloofde in zijn onschuld. 'Ik wilde dat instanties officieel toegaven dat ik niets had gedaan. Maar ze zeiden dat ze niet aan waarheidsvinding doen. Ik moest accepteren wat er was gebeurd.'

Kort voor een zitting over de omgangsregeling deed zijn ex-vrouw alsnog aangifte. De zaak eindigde in een sepot wegens 'gebrek aan bewijs'. De politie vond het niet nodig hem te ondervragen.

Een aanklacht tegen de vrouw, wegens een valse aangifte, leidde tot niets. 'U moet aantonen dat ze u beschuldigt terwijl ze weet dat het niet waar is', kreeg hij te horen. 'Als zij dat ontkent, houdt het op.'

Zijn dochter en zoon zijn inmiddels pubers, die hij al ruim een jaar niet meer heeft gezien. Ze willen geen contact met hem omdat ze hun moeder geloven, die volhoudt dat Sonja is misbruikt.

Hij heeft zich bij de situatie neergelegd. 'Als ik ze benader gaat mijn ex naar de rechter en wordt alles opgerakeld. Dat houd ik niet vol; de kinderen ook niet.'

info www.ouderverstoting.nl

bron: Volkskrant 21/11/08

http://www.volkskrant.nl/binnenland/article1096304.ece/Zedenzaken_na_een_echtscheiding_veelal_onterecht

Meerdere keren stond hij op het punt zelfmoord te plegen. 'Het belangrijkste in mijn leven ben ik kwijt. Mijn kinderen zijn vreemden voor me, ik weet niet meer wat ze meemaken.'

Hij is woedend op zijn ex. 'Volgens mij deed ze dit uit wraak. Ze weet dat ze liegt. Zij leeft vrolijk door maar heeft mijn leven kapotgemaakt. Ik wil niet dat ze daarmee weggomt. Ik haat haar uit het diepst van mijn hart.'

Zijn kinderen neemt hij niets kwalijk. 'Ze waren jong toen het misging. Ze zijn geïndoctrineerd door hun moeder en kennen alleen haar verhaal. Ik mocht er van advocaten en hulpverleners niet over praten. Ik hoop dat ze ooit zeggen: we willen van onze vader horen wat er is gebeurd.'